

РОЗУМІ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради України ♦ № 17 (267) ♦ Субота, 1 лютого 1992 року ♦ Ціна 30 коп. (переподаткована 10 коп.)

КОРІВКУ — ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Вже майже місяць минає, як триває лібералізація, а маси все лаяють. Ну що тут можна сказати, де волюнтеризм давали Кабінету міністрів: діючі

ліз'яється, ді відповідно до вихідних економічних законів має з'явитися, — де знаємо, там ні м.м. Знаємо тільки, що ціна купоне на ринках алява до

трьох нєрвованих і купувати на базарі стало вигідніше, ніж у магазині, Новий, —

Олександр КЛИМЕНКО.

Л. М. КРАВЧУК ВІДЪВ У ШВЕЙЦАРІЮ

21 січня Президент України, Л. М. Кравчук відбув з Києва у Швейцарію для участі у Всесвітньому економічному форумі в Давосі. Програмою його перебування передбачається участь у пленарних засіданнях форуму, зустрічі з главами урядів країн, політичними і державними діячами, керівниками закладів комерційної та банківської установа, аредставниками діючих ніл.

НА КОРДОНІ — СПРОЩЕНИЙ ПОРЯДОК

Кабінет міністрів України прийняв пропозицію Держкомитету і Заняттєвської обласної Ради народних депутатів про спрощення порядку перетинання державного кордону України громадянами, які проживають у прикордонних областях. Після належного об'ясування ситуації відомі пуніти пропуску через державний кордон України і Республікою Румунією («Дніс» — для мінеральної застосовування), Угорщиною, Республікою «Відродження» і «Лужанка» — для асортиментного міжнародного пасажирського транспортування, «Сосніне» — для вантажного транспортування. Дослідження втосполучення з часністю і Словацькою Федеративною Республікою здійснюється через пункт пропуску «Палове» Створиться а пункт спрощеного пропуску через державний кордон з Республікою Румунією — «Соснілка».

Шляхистка пункти пропуску через кордон України розпочинається після переїзду та обміну документами між компетентними органами України і суміжних держав. У зазначених пунктах будуть створені умови для здійснення прикордонного і митного контролю, обслуговування пісатні шляхи.

КАДРИ ДЛЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Постановою Кабінету міністрів України у Києві створено Інститут підготовки кадрів служби національної безпеки України. Базою для нього

ПРИВАТИЗАЦІЯ: ХТО І ЯК П РОЗУМІЄ

На ранньому, засіданні 30 грудня Верховної Ради України прийняла Закон про форму власності на землю, в якому затверджено, поряд з державною, колективною та приватною власністю на землю.

ДОЙЧЕ БАНК. ПОРТРЕТ

Його спробувала відтворити у серії нарисів наш кореспондент Валентина Писанська, котра побувала у головній монетрі Дойче банку в Дюссельдорфі.

13

Кажіпровський обуривши потім асортименту галузі ла «дуралів», які вважають, що вони через гіпотетичний сон алява влягати ла людсьому психізму, і ла журналістів, які ла коштує савити «театр».

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ:

Закон України

Про внесення змін і доповнень до Закону Української РСР «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи».

Б

ЕЗ власної асортименту фундаментальної науки інноваційної економіки, номінації та культурний розвиток України на європейській території. Про це, в основному, йшла мова під час зустрічі Президента України Л. М. Кравчука з провідними вченими, відомими діячами культури, яка відбулася 30 січня.

3

ПРИЙНЯТТЯ незалежних держав у повноправні члени Конференції з безпеки і співробітництва в Європі алява свою сесію у Празі Рада міністрів цієї організації. Президент ЧСР Вацлав Гавел щиро привітав членів Конференції України, що алява беруть участь у роботі наради, з включенням до процесу ВБСЄ. На засіданні Рада виступила міністр закордонних справ України Анатолій Звянко.

Н

АФТА і газ Ірану приїждять на Україну. До можливості, про це досягнуто в результаті дводенних переговорів між урядовими делегаціями України, Азербайджанської Республіки та Іранської Республіки. Іранські завісники 29 січня в Києві. Караваном делегацій — перший віцепрем'єр-міністр України Костянтин Месик, Прем'єр-міністр Азербайджану Гасан Гасенов та міністр нафти Ірану Ага Заді підписали ряд важливих документів про розширення і поглиблення співробітництва між країнами. Серед них особливу значимість набувають угоди і протоколи, які укладаються співробітництвом в галузі спільного використання нафти і газу.

П

ОСТАНОВОЮ уряду Патентного фонду України перетворено у Державне патентне відомство Комітету по науково-технічному прогресу при Кабінеті міністрів України (Держпатент України). Головою Держпатенту України призначено Валерія Леонідовича Петрова.

стали вийти курси колишнього КДБ СРСР. Скажучи, інституту надаватиметься статус військовослужбовця.

Іншим рішенням уряду на базі Київської вищої школи МВС СРСР імені Ф. Е. Дзержинського та Київського філіалу Всесоюзного інституту підвищення кваліфікації керівників працівників МВС СРСР створено Українську вишукану асортименту внутрішніх справ.

КРИМ, УКРАЇНА, РОСІЯ

Президи Верховної Ради Кримської АРСР прийняла заяву, в якій виражається заперечення у зв'язку із зростаючим напруженням у відносинах між Росією та Україною, тим більше, що противники, які виникли, все частіше пов'язуються з проблемою Криму, до якої Чорноморського флоту. У зв'язі підписується, що не можна погодитися із спробами вирішувати до Криму без його участі, не враховуючи історичного досвіду, що породило у минулому проблему 1954 року. Мабуть Криму стосується наслідками кримчизації завою, Саме вони мають вирішувати свою долю, і якщо це буде необхідно, то ла загальнокримським референдумом. Вважаю питання певною проблемою Криму і Чорноморського флоту можна було б розв'язати у ході зустрічі на нейтральній землі керівників Росії та України у участі представників Криму. Завершено з пропозицією провести таку зустріч на об'єднанні часом», — говориться наприкінці заяви Президи Верховної Ради Кримської АРСР.

У БЕНЗОБАКАХ — ПОРОЖНЬО

Машини на 10 гон бензину становлять сьогодні запас пального всієї Донецької області. Палива аля не вистає для забезпечення спеціальних, громадських асортименту. Для забезпечення потреби аля в бензині становить 2,5 тисяч тонн! До цього слід додати, що замиряються і запаси моторного палива на промислових підприємствах. Такого роду ситуація говорить про наслідки перерити кради у Росії, звідки аля з нафтопродуктів на надходить в індустріальний Донбас. Не стали гарантією бартерних угод і металічних продукція, відправлені заздалегідь партнерами.

СНБ СЛУЖИТЬ УКРАЇНІ. ХТІ СЛУЖИТИМЕ В СНБ?

Після общої перерви атмосфера в сесійному залі стала ще гарячішою — на розгляд вийшла пропозиція Служби національної безпеки та порядку фінансування й матеріально-технічного забезпечення СНБ України. Тема для строгих суперечок і злітень, гопада, далаб, адлячши, ніж попередня — про операційно-розшукову діяльність чи досі ми перебуваємо в політостереотипу — ЧК — ГПУ — НКВДС — СМР.

Президент Шевчук ставився до цієї інституції, згадувавши своє ім'я «славно» минуло, не дай Боже, протити його й у майбутньому. Голова СНБ С. Марчук, репрезентуючи законопроект, вкляло підкреслював, що для подібних побоювань немає підстав: створена у вересні минулого року Служба національної безпеки державної безпеки, а не правосластична злочинного органу епохи більшовицького панування. Залишається діяльність СНБ відповідати сучасному етапу становлення України як незалежної правової держави. Метою нового, за словами С. Марчука, повинні стати забезпечення надійного захисту інститутів суверенітету, прав людини, сприяння гармонізації відносин між державою, суспільством і громадянами, а також запобігання можливості використання самої Служби на національній безпеці в партії.

них, групових чи особистих інтересів.

Особистості законопроектів те, що ним передбачений певний контроль за СНБ з боку суспільства поза рамками звичайних державних структур. Тут говоріть про контроль, стаття 7, зокрема, заборонено виконувати відповідати на інформацію про загальний бюджет СНБ та основні напрямки діяльності, а також про публікації програваних дія органів і співробітників Служби (очевидно, вони трапляються і в майбутньому). Це, зрозуміло, не перекреслює необхідності зберігати державу, айськову і службову таємницю, дотримуватися «електричної» тиші, якщо там, де це справді важливо інтересами держави.

Між інших, проект передбачає заборону діяльності в сфері національної безпеки будь-яких — правих, лівих, християнських — партій, рухів та інших громадських об'єднань, які переслідують політичні цілі, а також обмеження співробітників у правлі на членство в таких організаціях. Виступили, оайні партії вже служили.

Погодженіся на принципах, викладених в цьому документі, особливо з тим, як зобов'язувати Службу реально виконувати одне з основних завдань — розкри-

Вечірні засідання 30 січня

вати будь-які форми розвідально-підпільної діяльності проти України, народних депутатів хотіли дістати чіткішу відповідь — хто охоронятиме Україну: нові кадри чи кадрові чистки.

У попередній структурі КДБ, — сказав П. Осадчук, — була спеціальна служба з чотирьох українських підрозділів. Зрозуміло, що вона виконувала протилежні функції: сама вела розвідально-підпільну діяльність проти України.

Цікаво, чим тепер займатимуться ці кваліфіковані спеціалісти? Якщо вони «перевбудувалися», то кваліфіковані люди, які дали працювати і наслідки та «перевбудова» безпечна для молодого українського держави. З'ясувалося, що у штаті колишнього п'ятого «Ідеологічного — управління» а 130 співробітників залишилися моральні близько тридцять, а 16 генералів, які служили в КДБ, не призначені на нові посади в СНБ.

Особливо багато нарікань у депутатів викликали статті, де йдеться про направлення співробітників СНБ на штатні посади в інші державні установи та організації і залучення до співробітництва позаштатних агентів. Мотиви начебто благородні — заощадити кошти на утримання штатних працівників. За аргумент тварини закон проекту правила й заклики практика: виявляється, така форма діяльності використовується майже а усьому світі.

Просто за цією справою потрібні серйозні «контрольні» механізми, без яких передбачений про такий роду «співробітників» керівник даної установи. Можливо й так. Але ж знову постає знайоме питання — як розкрити інститут агентурної роботи в елементарному статуті?

Останнє, як жаль, організації ще для вітчизняної системи. Депутат Горішковський «подарував» керівництву СНБ цікаву ідею: передати списки колишнього п'ятого відділу і попередити всіх агентів КДБ, щоб вони покинули, наприклад, громадські організації, оскільки ті не мають ніякого відношення до злочинної діяльності. Це також стосується і священнослужителів. Ідея була з адекватністю прийнята. С. Марчук погодився, що серед складу дійох співробітників і серед агентур повинні бути члени партії, які захищають державність України на сьогоднішньому етапі.

Закіст шпигування за політичними переконаннями своїх співвітчизників, Служба безпеки має серйозно зайнятися боротьбою з контрабандою торгівлею зброєю, наркотиками, тероризмом, корупцією, одним словом, з організованою злочинністю, яка нині найважливішою проблемою держави. Не треба боятися дублювання роботи правоохоронних органів. Це буде здорова конкуренція. Наприклад, у США п'ять незалежних підрозділів

ведуть боротьбу а організованою злочинністю, а Німеччині — чотири. І це тільки на користь спроби.

Служба національної безпеки підпорядковується безпосередньо Президенту України, разом а тим проєкт створює передумови для надійного контролю за діяльністю СНБ з боку законодавчого органу. Зокрема, закріплюється право Верховної Ради одержувати від голови СНБ щорічний звіт і поточну інформацію про додержання чинного законодавства й забезпечення прав і свобод громадян. З ініціативи Номінації з питань оборони і державної безпеки створено неопалітаний орган — Рату Служби. До її складу входять і народні депутати — Агдуляни, Горіш, Костенко, Леміш.

Законопроект прийнято в першому читанні. Але як і попередній, він вимагає доопрацювання — розстаєння чіткіших акцентів, конкретизації, а не уявлення про них.

І на закінчення сесійного засідання. Голова Верховної Ради І. Пилоз зачитав два документи, які б мали становити інтерес і для правосластичних і для правихників Служби безпеки: Рішення про розроблення в Криму і кораблі, і земель — ВНК організував акціонерне товариство, яке приналежить «Голосу України».

Людіма КОХАНЕЦЬ, спеціальний кореспондент «Голосу України».

ПРОФЕСІОНАЛІЗМ ЧИ ПОПУЛІЗМ?

Безумовно, п'ята сесія Верховної Ради України не йде в жодне порівняння а першою. Чимало народних депутатів вийшли прямо на сцену у конструктивних, тверезо-мисливих політиках. Центр політичної ваги нині там, де І. Микитюк, Олег Тоню Верховна Рада не дає, як не доводилося спостерігати раніше, крену то на лівий, то на правий бок. Словом, за законами органу, на мою думку, досі нині томо політичного, але далеко не професійного рівня, а зяю, чим нині повинен був очолювати свою роботу. Во, по-голдється, парламент ас-таки не лівий, де можна бабуть, а зяю політичній діяльності. На жаль, хоча не й законі, вичерпав запас своїх емпіричних знань і ті, хто здобув навички політичної боротьби у професійно-політичному режиму. На сцені це професіоналізм, і сцені це у сьогоднішньому сцені. Ді Верховної Ради недостатньо, щоб саме ця людина посміється пасивність багатьох

народних депутатів, бабуть, ність до виступу колет, коли обговорюються закони, які потребують вузькопрофесійних, спеціальних знань, а також «спіст» професійна компетентність, що зяється на обговорення.

На цьому загальному тлі вийшло виразитися пакет проєктів законодавчих документів, підготовлених нашими військовими з Міністерства оборони України спільно а Комітетом Верховної Ради України з питань оборони і державної безпеки. Це підтвердило і обговорення проекту Закону «Про загальний військовий обов'язок і військову службу», з доповіддю в якому виступив міністр оборони України Костянтин Морозов. У документі, затверджені на розгляд Верховної Ради, в тій нововведених, як альтернативна служба, служба в армії збройних сил, односторонній призов на строкову військову службу, до півтора року спороче-

Ранкове і денне засідання 31 січня

но термін перебування на строковій військовій службі. Врештою також такий ний, як призов записників обов'язку на початку війни. Аргументуються це тим, що на даний час вже завершено сільськогосподарські роботи, зокрема, чому під його до потрадились колішні євнєдисти, але залишаються по-за ним колішні бігці УПА. Можливо, справді нам варто згадати приклад з чималими військовими краї і звести пам'ятник один на всіх, як це зробили в Іспанії, уніфікації півного республіканці і франкісти. Бо йнаше ми знову й знову приходимо до неопалітаних ситуацій, а основні ідеї, левки, анімії, ідеологія, а не людські інтереси.

Розглянуто і схвалено а першому читанні також проєкт Закону «Про пенсієне забезпечення військовослужбовців та інших військових органів внутрішніх справ України». Ного доручено доопрацювати згідно а пропозиції.

Та зазначеннями народних депутатів Кабінетові міністрів а відповідним, комісії. Однак у ході обговорення цього проекту а парламентарії знову виявили запитання, які стосуються політичного аспекту Закону. Зокрема, чому під його до потрадились колішні євнєдисти, але залишаються по-за ним колішні бігці УПА. Можливо, справді нам варто згадати приклад з чималими військовими краї і звести пам'ятник один на всіх, як це зробили в Іспанії, уніфікації півного республіканці і франкісти. Бо йнаше ми знову й знову приходимо до неопалітаних ситуацій, а основні ідеї, левки, анімії, ідеологія, а не людські інтереси.

На сесії прийнято також постанову Верховної Ради України «Про обрання судді обласних судів України» а «Про призначення арбітрів ашого Арбітражного суду України». «Про прина-

чення іуда арбітражних судів Кримської Автономної Республіки, області та міста Києва».

Оскільки проєкт документу про формування валютного фонду України та і не б, то узгоджені деякими комісіями, наступні документи, які не могли діяти згоді, його зняли з порядку денного сесії. Хоч, як на мою думку, таке заохлянка а його прийняття як нік не на користь нашій державі, яка по суті перебуває в сцені валютних «мєбраді».

Передано на доопрацювання і проєкт постанови Верховної Ради України «Про створення добровільного фонду державної незалежності України».

Наступне пленарне засідання Верховної Ради розпочнеться 4 лютого.

Василь ТУГЛУК, парламентський кореспондент «Голосу України».

З метою реалізації Основних напрямків економічної політики України в умовах незалежності, розвитку конкуренції в сфері торгівлі та громадського харчування по, становляю:

1. Запропонувати органам, уповноваженим здійснювати управління відповідними державними майном:

— створити а установлено-му порядку підприємства роз-

дрібної торгівлі та громадського харчування (юридичні особи) на баз магазину, кафе, їдальні та інших структурних підрозділів державних підприємств і організацій цієї сфери. Виконавчим комітетам місцевих Рад на-

родних депутатів провести у тижневий строк після подання відповідних документів реєстрацію зазначених підприємств;

— у міру завершення комерціалізації ліквідувати в установленому порядку тор-

гів, трести, об'єднання, фірми й інші аналогічні ті організації і підприємства державної торгівлі та громадського харчування. Для обслуговування сфери торгівлі та громадського харчування на досягнених засадах підприємств, у разі необхідності,

відповідні комерційні структури.

Рішення з цих питань поділяються і організації торгівлі та громадського харчування, які перебувають а загальнодержавній власності, приватизація відповідних органів за погодженням з анованими інвесторами місцевих Рад народних депутатів.

2. Новоствореному підприємству торгівлі та громадського харчування (Закликання на 3-й стор.)

Про комерціалізацію державної торгівлі і громадського харчування

Початок на 2-й стор.).

Тільки довіра, я доброта д
нодей дадуть змогу пере
могти ці важкі часи вжитт
України.

Вінтор УРЧУКІН,
Голова Української асо
ціації промисловості, бу
дівництва, транспорту і
зв'язку «Україна».

ТЕРНОПІЛЬСЬКІ ВРАЖЕННЯ ВІД ТИГРА

Прем'єра

Тигра варто бачити не в зоопарку, а на його батьківщині. Театральний спектакль — той же тигр, його краще дивитися там, де він народився, серед публіки, для якої він живе. Тому я поїхав до Тернополя на прем'єру «Степана Бандери», не чекаючи, поки мені це привезуть до Києва. І взагалі, не терпілося побачити, що там відбулося з п'єси відомого київського драматурга Ярослав Верещука. Адже родом він — «західняк», батька його вбито колись бандерівцями (чи тими, котрі видавали себе за них). А от постановник п'єси — народний артист України Павло Загребельний, напевно — «східняк», але вже 30 літ живе у Тернополі. Та й це одне: виставу грають професійні актори, але не в державному театрі, а в Будинку культури ВО «Ватра», виявляючи таким

чином свою незгоду з «чистим мистецтвом» режисера Петра Ластівки, котрий поставив у тому ж тьки Тернополі «Гамлета». На жаль, «Гамлета» я не бачив, про чисте мистецтво нічого сказати не можу. А от «Степана Бандеру» — бачив, і мушу сказати: це річ, далека від чистих театральних забав. Можливо, це — зовсім не мистецтво. А що ж тоді? Як на мене — це обряд, необхідний саме цим людям саме в цьому місті, як ото бувають необхідні християнські чи поминки, коли збирається разом багато народу, аби підтвердити перед лицем жорстокої історії свої родинні зв'язки. Недарма ж наступного ранку після прем'єри по Тернополю вже гу-

ляла напівлегенда про те, як якийсь зять, котрий десять літ тому обізвав свого тестя «бандерівцем», після вистави прийшов додому (а вони десять літ не розмовляли!) й сказав: «Тату, я погарячкував...». Власне, вистава — саме про це і задля цього: щоб українці могли переглянути свої сімейні сварки тридцятих, сорокових, п'ятидесятих та інших складних років. До речі, у виставі немає такого персонажа — Степана Бандеру, є лише сукупість про нього й навколо нього. Хід, можливо, єдино вірний: адже в залі сиділи люди «був аяшлаг!» чехо з якихось осіб знав чоловіка, іменем якого названо п'єсу. Який «чистий» театр зможе розповісти їм

більше, ніж вони знають? Та й актори не мали особливої потреби щось грати — свого часу вони пережили цю «тему» разом зі своїми глядачами. Грати ці актори вміють, але тут було щось трохи інше, ніж гра. Я, грішним, перед виставою думав: не може бути, щоб цього дня під авісцену не заклали міну або не обстріляли будинок культури з «шмайсерів». Ні, нічого такого не трапилось. Але був момент, коли вистава трохів не зрівалася. Це сталося, коли хтось із персонажів по ходу дії згадав рядок з українського гімну. І тут весь зал встав і заспівав. Актори спершу розгубилися, а потім кинули свою роботу й співали разом з глядачами — до кінця. Ні, браття-театрала, тигром варто милуватися там, де він народився!

Віталій ЖЕЖЕРА.

Новини культури

СЛОВО З КАРПАТСЬКИХ БЕСКИДІВ

Лауреатами премії імені Володимира Винниченка за 1991 рік стали відомий український письменник Іван Чендей та подружжя Валентина та Петро Родики з Канади. На урочистій церемонії, що відбулася з цього приводу, виступили голова правління Фонду культури України Борис Олійник, лауреат премії за 1990 рік Микола Руденко, голова ради Спільки письменників України Юрій Мушкетик та інші.

Попанування лауреатів перетворилося на справжній вечір пам'яті одного з фундаторів української державності Володимира Винниченка.

Володимир ТЕТЕРУК,
спеціальний кореспондент
«Голосу України».

У Мінчорнобилі

ДОСВІД СТАНЕ У ПРИГОДІ

Відбулася зустріч міністра України у справах захисту населення від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС Г. Готовця з віцепрем'єром канадського агентства по атомній енергетиці паном К. Петрунком та представником ділових кіл Канади паном Г. Гібсхотом. Обговорювалися проблеми виведення Чорнобильської АЕС з експлуатації, перетворення четвертого блоку в екологічно безпечний об'єкт, вирішення інших питань, пов'язаних з чорнобильським вибухом.

Того ж дня гості, які мають досвід щодо виведення атомних енергоблоків з експлуатації, відвідали Чорнобильську АЕС.

Василь КОВАЛЬЧУК.

Телеграфні

У райцентрі фронтонах будиноків на вулиці Жилийській таблиці зовою. Відомий ім'я видатного поета, борця за незалежність України Слуса.

ВАРИ, ЖІНКИ
У жителів шанс ласувати італійськими анбролітими в селі Сокирянського обласного управління Горгощи співзасновники примства.

«МИРНІ» ТОВАРИ

Сесія Червоної Раді народ прийняла ухвалу фінансування ради воду з оборони цивільної. Підприємство «Ніх» товаришів карбонацій годинники, з автомобілів та дорських машин, рибари, світлині ліжка.

ОХОРОННИКА ПІД ОХОРОНОЮ

За торемними нілася група

ВОЄН

В ЖИТ

На запрошення міськради Житомир від Тарнавський, льського Сей (Тарнав — д Житомира).

У міськраді стрівся з керівництвом, номінаційними та ми людьми. го розвитку співробітництва створити в «Житомир» в нув» в Житомир, ло відображені му протокол, стріч воеводі громадою місцевих чисельніших в також з культурних, окових закладів

Валерій КОНОНОВ

Персоналка! Вітаємо

У ПАМ'ЯТІ СВОЄ ОБЛИЧЧЯ

У день, коли народному художнику України, лауреату Державної премії імені Т. Г. Шевченка Івану Гончару виповнилося вісімдесят одинок, на найвищому місці столиці, в меморіальному будинку Державного музею Великої Вітчизняної війни, відкрилася його персональна виставка.

Поділяють, той, хто пройшов крізь пекло Великої Вітчизняної, прожив не одне життя. Таке враження залишають і понад 500 картин художника: суворі і усміхнені обличчя однополчан — живих і полеглих; хатки і подвір'я українського села — спалені геть чисто і відроджені з попелу.

Він пройшов війну з першого до останнього дня. І життя присвятив, і творчість — Україні.

Сергій СЕРГІЄНКО.

Київ.

Знай наших!

НЕ ГІРШЕ, НІЖ У ПАРИЖІ

Половину життя умілець із Коростеня Іван Карп присвятив виготовленню годинника для всіх. Творіння його рук і справді унікальні: багатометровий діаметр, оригінальне підвішення, пісенний звуковий механізм. Але вся «сім'я» у механічних ляльках, які кожної години розігруватимуть нову сценку з народного життя.

Зазначимо, що допоки Карпом не зацікавилися французькі підприємці, які запропонували майстрові 120 тисяч доларів, місцеві власті шедевра не помічали. Зате тепер на нього звернув увагу мер Житомира В. Мельничук. Оголошено збирання коштів, щоб викупити цей витвір мистецтва.

Сам умілець твердо переконаний, що його годинник виглядатиме а Житомирі не гірше, ніж у Парижі чи Бордо.

«НЕЗАЛЕЖНІСТЬ».

Житомирська область.

Хочеш бути красивою? Страждай!

У цьому симпатичному французькому прислів'ї — жодного натяку на зущання з жінки. Таке життя, — виправдалися б вони враз. Бо якщо хочеш бути справді красивою, час від часу треба в чомусь собі й відмовити — задля стрункості фігури. В гіршому разі в ім'я цієї ж ідеї сісти, скажімо, на фруктову дієту, походити в басейн, на масаж, помяти парфуми, зачіску і т. д. Словом, зайнятися собою, докладаючи певних зусиль. Важка робота, чи не так? Ці «страждання» пропонують французів кращій половині свого суспільства.

І мені захотілося в передчутті весни зайнятися собою — хоча б плаття нове пошити на літо. Обійшла кілька київських ательє. Від 350

Про що говорять

до 700 карбованців коштують тільки пошиття одяжного плаття. Куди там! Відкидаю цю ідею! Зачіску, помяти, мабуть, реальніше, тож рушаю до перукарні. І тут — прокол! У 200 карбованців обійшлася б мені моя гарна голова, якби прикривати хімічною авією у «арівніці». Настаюю на скромніший крок — на стрижку — звичайну, буденну. У перукарні рангом нижче відповіли, що можна. «Тільки вашими ніжками, та й лак принесіть свій — кі інструменту, пі парфумів не маємо!».

Так, з ательє і перукарнею нічого не вийшло. Місячної зарплати на це не вистачило б...

Міняю «Азбуку жку» на буквар

Підручник, за яким інші навчаються наші діти, вже заповнітисовані, але ще не національні. Приємним винятком на фоні цієї плутанини із «шкільним хлібом» є Гнідінська українська національна школа на Київщині. Упродовж навчального року тут учні молодших класів студують науки за підручниками, освоенними на українській національній педагогіці. Але виготовлені ці книги власноруч.

Спеціальна координаційна рада, до якої ввійшли представники Міністерства освіти України, товариства української мови «Промінь», української діаспори в Америці, схвалили гнідінський експеримент і рекомендували підручникам до широкого впровадження в навчальний процес.

Видавництво «Освіта» доклало неабияких зусиль, щоб підготувати до друку новий

Що хвилює

буквар «Материнка», чотирі читанки для учнів молодших класів: «Ластівка», «Віла хата», «Писанка» і читанку, з якою школярі могли б працювати під час літніх канікул, так звану «літню» читанку «Зелена неділя». Автори цих оригінальних підручників — письменники Дмитро Чередищенко та Галина Кирпа. Харківська книжкова фабрика «Глобус» (колишній «Комуніст») готова хоч сьогодні видрукувати півмільйонним тиражем буквар і 250—270 тисячним тиражем кожну читанку. Однак, причина банальна — немає паперу. Держава, правда, також зробила вигляд, що не стоїть остероно цієї болючої проблеми і виділила для підготовки нових підручників «паперові ліміти».

Реалії

пошуках бензину, низька зарплата. Тепер щодня на виїзд виїжджають 7—10 автомобілів замість 24.

— Але сьогодні це рішення виглядає смішним, якщо не сказати образливим, — прокоментував ситуацію Валерій Доній, директор навчально-методичного кабінету загальної і педагогічної освіти Міністерства освіти України. — Адже всі «ліміти» давно вичерпано, і наші діти в наступному навчальному році можуть знову залишитися без добротних підручників.

Катеринь БОРУШ.

Київ.

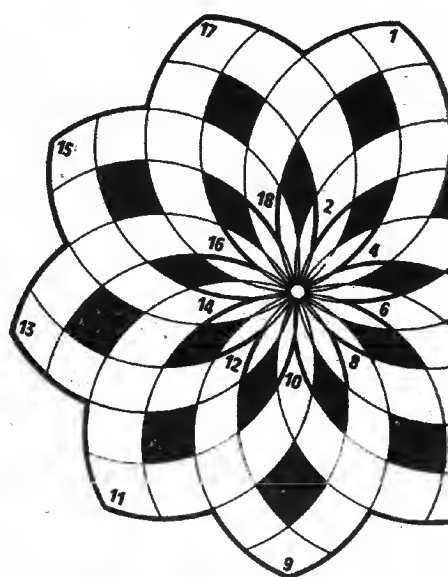
«ШВИДКА» НЕ ПОСПІШАЄ

Оголошили страйк водії міської служби «Швидкої допомоги». На такий крок їх штовхнуло вкрай погане забезпечення запасними частинами, «ходіння по муках» на аавтозаправочних станціях у

Страйкуючих, звичайно, зрозуміти можна. Та хто, в першу чергу, зрозуміє хворих, яким так потрібна кваліфікована допомога?

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

НАЦІОНАЛЬНЕ ВІЙСЬКОВО

Харків

РІДНЕ НЕБО
БОРОНИТИ

Майже весь командний і професорсько-академічний склад Харківського військово-інженерного академії протиопарного оборони імені маршала Радянського Союзу Гогорова, Харківського вищого військового авіаційного училища льотчиків та Харківського вищого військового командно-інженерного училища ракетних військ склали присягу на вірність народу України.

Враховуючи, що академія — унікальний авіаційний навчальний заклад «легендарний і непереможний» хоча б тим, що більше танків в РА просто немає, в випускниках ВІАХВАУ ось уже понад шістьдесят літ не тільки «гроза» неба, а й «кузня» космонавтів, те, що ракетне училище, що до вчора готувало офіцерські кадри винятково для стратегічних військ Збройних Сил СРСР, може сподіватися, що в недалекому майбутньому повітряні кордони України будуть в наших руках. І Хрещатик набуває сутозвучних слів: «перодорою під стінами стародавнього Кремля...»

Кезаючись на агресивну відносиність всесвітніх офіцерських зборів з питання збереження імені Радянської Армії, її цінні переохідять у національні збройні сили України.

Першим урочисту присягу війна в академії протиопарного оборони склада генерал-лейтенант В. Горюшков. Відповідаючи на запитання, чому саме такий вибір вій зброї, генерал сказав, що хоч він і росіянин, але 28 років його рятівні прици микнули серед українського народу. «А тому я як офіцер і як громадянин зобов'язаний служити і оберігати спокій того народу, з яким мене звела доля». Не розкираюючись айсьової «тещини», кажу так: 95 із 100 офіцерів постійного складу академії наслідували приклад свого командувача. Що ж до слухачів і курсантів академії та айсьових учинців, то серед них присягу на вірність на народній Україні не скільки майже відсутній відсоток. Це з оскониченої акції Росії та інших республік колишнього Союзу. Однак всі вони матимуть змогу повісити, завершити довгий курс навчання, після чого будуть направлені для проходження подальшої служби у ті держави, з яких прибули до Харкова. У цьому випадку начальники айсьових навчальних закладів Харкова одностайні.

Як повідомля кореспондент «Голосу України» начальник айсьових навчальних гарнізонів, серед айсьового складу айсьової присягу на вірність українському народові склали понад вісім тисяч айсьових службовців, серед солдатів і сержантів — майже шістьдесят.

Микола КОСНИН,
власний кореспондент
«Голосу України».

Ще продовжують складати присягу на вірність українському народові айсьові, що тримає російсько-українське протистояння доволу Чорноморського флоту, не вирішено на міждержавному рівні і проблему переходу в Україну і з України офіцерів, але незалежний факт: незалежна Україна віднині має своє національне військо.

Боже жмо, як, складає плани на майбутнє, осмислює себе в новій історичній іпостасі.

Разом з начальником прикордонної застави майором В. Куриленком стоїмо на якось круці, з якої, моє на доволі, маємо і скрутий криго Дністровський делян, і вершини о тавіх порі, зриваючись таві Чорне море.

Застава Куриленка, сказала мені ще напередодні в Одеському прикордонному загоні, одна з найбагатшій і за бойовою звучною та палістю особового складу, і за сумнісності офіцерів, прапорщиків, солдатів, і за оптимізмом, охайністю їхнього містечка. Мабути, надто приломилій я нещиро боу б тепер твердити: оуни гідно продовжують традиції своїх діда. Бо ж і сюди, як і скрізь на заставі, не воробчик приходить досить рідні са моральніні асності та фізичніні можливості, освітньою підготовою та допитливості. Ми нас, однак, мислять, що і про кожного вче можна сказати: вмілий природний, спеціаліст своєї справи, добайлий до життя, свосі, хай і твичасово, домінь.

Василь Куриленко, вірний те, що на кожного припор-

ВІД РЯДОВОГО — ДО ГЕНЕРАЛА

Одеса

донника «справити благородний вплив оця нещадно подія, яка щойно відбулася на заставі. Він, блорус за націоналістично уродженець сінської Беларусі, на правах начальника лершай вголосив слова айсьової присяги на вірність народній Україні, з яким же замолу пов'язав свою долю. А за ним дали клятву і старший прапорщик російський Віктор Блюсов, і молодший сержант українців Іван Періжко, і всі інші припордонники. І дуже сподівались майор Куриленко, що глибоко запали в душу солдатів і прості слова щирої складеної присяги, і сквилявший антус перед стіною дорогої Кадії Володимирівна Періжко, матері молодшого сержанта.

— Любі моє синочок! Беріть над усе нашу незалежність України... Застава майора Курилен-

ка була останнім пунктом, де спостерігався і складання прикордонниками присяги на вірність народній Україні. А почалися урочисті подія для воїнів Одеського припордонного загону, «воловідня» якого простяглися аж до сотні кілометрів — від ардупацького міста Рені до керосонської Калачика, у айсьовому містечку, де розташований штаб загону. Що до того, як солдати і офіцери під бадорі згун айсьового оркестру вийшли на плац, я розповів про багатьох рідних родичах — з Хмельниччини й Сумщини, Кіровоградщини й Чернігівщини... Шо приїхав, а згун оуков попереліді вилало почувти, та зродились воїни, по суті, до одного: побачити, до «лихих рук», а згун оуков попереліді сини, побачити й сумальний служби на благо України. І родичі, як на ме-

не, хвилювались, не менше від солдатів, коим ти настала хвиля війни за строю, згодувати перед своїми товаришами по службі, командирами, перед відними слова присяги, поклястися на вірність народній Україні.

А наберішиши, як і належить, присягу скласти голови Комітету у справах охорони державного кордону командувач прикордонними айсьовими України генерал-лейтенант В. Губенко, який прибув до Одеси, командир загону полковник В. Селіверстов, командир окремої авіаескадрильї полковник Ш. Гавеса, Рені за командувачією громадяни однієї держави — України.

За ними під знамено ставали офіцери, прапорщики, сержанти, рядові. А потім були ще вітання батьків, представників місцевої влади. І урочисте проходження тих, на яких призначено на родині України, в чітких колонах під звуки оркестру. А описав, як задал бойову зброю на збереження вірності і солдатів на подвиг, щоб обійняти з відними, розлітати за домашні справи, розповісти про своє містечко, сфотграфувалися на згадку.

Мені й досі вчувається, як кожен — від генерала до рядового — цити вимовляв:

— Служу народній Україні!

Георгій ВОРОТНОК,
власний кореспондент
«Голосу України».

Херсон

«ЗАЛИШТЕ МЕНЕ ТУТ...»

Ща час недавньої снігверті солдати і офіцери, цілою айсьовою частині допомогли очистити залізничні вули, чия авіаційна влічність херсонська. Тепер, як воїни присягнули на вірність Україні, їх зв'язом з населенням став ще міцнішим.

Солдати вже склали присягу, — розповів командир айсьової частини Олександр Молчанов. — Проблема не було, до речі, напередодні до мене підійшли вихідці з Азербайджану і просили не виправляти їх на батальйонну. Аргументували так: в українській армії рядові служимуть всього 18 місяців, та я уюмв для них створено хороши. Херсонська міськомобінат забезпечує нас м'ясом, як на сьогодні, за неюконним цінами. Маємо восталь картоплі, свосіх, круп. Хлопці мали змогу щедро поділуватися знаменитими херсонськими навушками. Утримуюсь солдати підоскобі, командувач, де відгукуються 95 свиней, 20 бичків, наवेशі зарезане птицю.

Офіцери дали на денний час відпустку на роздуми: кому служимуть? Сьогодні все прояснилося: 12 чоловік попросилися доюму в місто 7 — у Беларусь. Решта зробила свій вибір — боронити самостійну Україну.

Олександр Вікторенко, не раз доводилося чути, що солдати війнонористують як дешево робочу силу, чия херсонська промисловість підприємства. Чи буде тепер покладено край імперським порядкам в армії?

Він зазвичай болочує мене, який хочемо мати справ

ді надійну армію. Візьмімо пошту солдати і командир, добре розуміють місцеві органи влади, особисто голови обласного та міськвиконкомів Михайло Косовичук та Олег Шандиш. На Херсонщині восталь виробляється макарони, овочеві і м'ясні консерви, круп. Але ми маємося бачити за ними на склад аж за 370 кілометрів в інший регіон. Так колись восталь вирішило. Що ж до дешевої солдатської праці... Наша частина поставлена в такі умови, що маємо постійно йти на уклік до промисловців. Щоб прокласти 5 кілометрів теплотраси, погналися на вимогу керманів заводу сардинних валів підоскобі заводчиків, чия проблема була в тому, щоб дістати матеріали для клубу, довелись нашим хлопцям попрацювати денний час на м'ясний завод. А ще ми маємо прохання колосів чия радгоспні посіяння у збираний арможако нікто не наслідували вимог.

Звичайно, ми дивимося у майбутнє з надією, готові відхрестити від злибної праці. Але для цього України треба критично оглянути на свої Збройні Сили, потрубуватися про те, щоб казрили соціальні проблеми були швидко розв'язані, Старі і болячі — відсутність квартир для офіцерів, їхня правова незалежність, безбар'я до працевлаштування офіцерських дружин. Усе це має залишитися у минулому. Віро, що ті, хто не бачив, ті, які не жили, сприймають директивні містери оборони України Юрій Костянтин Морозова і керуємось ними у службі.

Іван КАЛНИЧЕНКО.

НА ЗІМНІ: у цих солдатів на погонях погоні що літери «СА». Але погоні, де вони служать, імені новонаду Вільям Мартіносов, хлопці присягнули на вірність Україні. Оуом, як забаром плачч одгукну нові острості — форму українського національного айсьові.

Фото Валентина БЕЛОВА.

ТОБІ
ВІРНЕНЬКО ПРІСЯГНЕМ

На вірність України присягнули воїни авіаційного «зв'язки» з Луцька. Першим же зброїном лоніар, генерал-майор авіації Леонід Александров, за ним — офіцери, сержанти і солдати. Вісьовою присягу склали воїни різних національностей. Майор Володимир Дорохін — росіянин, дружина з нього українка. Син Володимир — курсант айсьового училища, що в Харкові.

— Ми з сином вирішили присягнути на вірність українському народові, — сказав Дорохін. І таких росіяно-офіцерів багато.

Майор Микола Матайчук

родом з Волині, пройшов Афганістан, сьогодні — депутат Луцької міської Ради. Радості від урочистостей не приховує.

— Щасливий, що служимуть в Українській армії. Ка хлопці, де виникували війна, де майорить сини жовтий прапор України, чийко й урочисто згадувати, читуючи голоси: «Урочисті клятву народній Україні...» Родина авіаційного «зв'язки» пригнітали голова Луцького міськвиконкому Анатолій Поха, благословив присутніх єпископ Волынський і Луцький авіаційний Рафоломій. Богдан БЕРЕГЕТА.

КОРІВКУ— ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Щоправда, ходять чутки, нібито все наше масло анулили на Імперську Москву. Не вірте, бо якщо щось десь існує

— це видно. От півень кричить — аін є. І яйця теж є, навіть за занизженими цінами 10 січня в магазині поштували

23—25—28 кунюнія, а нині мавише 20 деліде Ковбаси «Шахтарської» — азагалі завалили, ніхто брати не хоче...

Тож в цілому наше життя стало більш схожим на нормальне, нолі все є, але бракує грошей, щоб купити. Ні, проби́те, бракує все ж таки не грошей, а кунюнія і ставни́са до них серйозно ніхто поин що не наичи́нає — ну що це за папірці, не яких чваїть номера нема! Та номера немає, а курс до доллара — навіть офіційний, Національного банку. Що ж, ходимо до саітового слітоварства.

І дід оцін на фото теж ходити, разом з усіма — а тілорієнці й капелюсі з аузам. Але заміте на нь капелю́ка, а на те, що півень — його, діла. Й курни, мабуть, теж ді-

дові, а отже й яйця не вринку. Ті, що дешовіше магазини. А ковбаса «Шахтарська» на його, аін до неї ніякого відношення не має — ність не та.

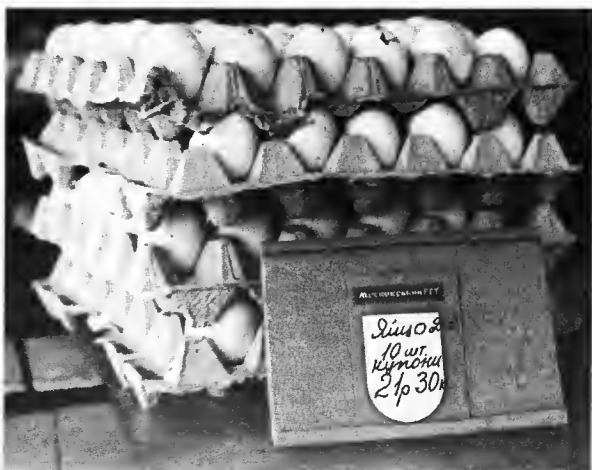
Отже, все тече. Й від 10 січня набагато швидше, ніж раніше. Зайдеш колпос у метро за дві п'ятнички, а нолі виходитимеш — ще дві анімгати

муть. А може, навелики, подешившася!.. Хтозна.

А корі, ані аніні у магазинних чергах за маслом, слід негайно притилти до суворой відповідальності. А то все є, а масла нема — ганьба.

Дмитро ДЕСЯТНИКОВ.

Фото
Сергія КОВАЛЬЧУКА.

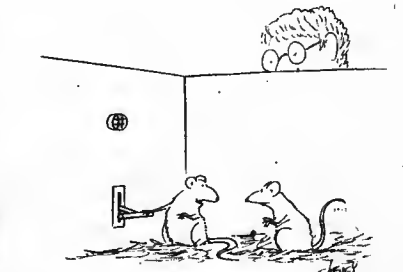

Аналіз спецкора міжнародного відділу

СХІД — РІЧ ДЕЛІКАТНА..

Deutsche Bank

Малюнок з журналу «ОМНІ» (США).

ПОВЕРНЕННЯ ПРОРОКА

плани... Головноуповноважений робить усе можливе, аби зберегти українську державність. Однак 9 липня 1920 року залишає Батьківщину і Огієнко. Прощаючись, він взяв із собою в нелегку путь ікону Божої матері та віру у відродження Української держави.

Ректор Українського народного університету, міністр освіти в уряді УНР, міністр віросповідань в уряді директору — навіть цих віх було досить, аби Радянська Україна відвернулася від Івана Огієнка і відвернула від цієї дивовижної постаті не одне покоління.

— Щойно видана книга «Українська культура», де зібрано саме ті лекції, що їх читав професор в Українському народному університеті. Навесне, для сучасного покоління ця книга є першим і на сьогоднішній день єдиним айдрином феномену Огієнка. У ній автор ставить проблеми, чи потрібні українському народові школи, університети, де б викладалися велася рідною мовою, і чи взагалі має Україна свою історію, культуру? До яких висновків він приходив?

— З перших праць, ще університетських, Іван Огієнко постає талановитим дослідником слов'янських мов, полум'яним популяризатором і оборонцем рідкої, української. Він рішуче виступає проти слова «українізація» і обстоює термін «дерусифікація». Лише впродовж 1917 року Огієнко видає більше десяти книг і брошур, найпомітніші з яких — «Українське писання», «Курс української мови», «Українська мова», «Українська граматична термінологія». У своїх працях, а їх десятки, він неодноразово переконує, що «коли наша мова має свою довгу історію, коли про цю історію можна викладати цілий університетський курс, то, значить, то є справжня мова, а коли є окрема мова, то єсть і окремий народ».

— Відомо, що класичним перекладом Біблії українською мовою і досі вважається переклад митрополита Іларіона, глави Української православної церкви в Канаді (в миру Івана Огієнка). Олексій Євменович, розкажіть коротко про його церковно-богословську діяльність.

— У січні 1918 року на Всеукраїнському православному церковному соборі

професор Огієнко наголошував, що в Україні треба не започатковувати Українську православну церкву, а відроджувати її, бо «обмосковлення Української церкви не було канонічним». Тоді ж починає перекладати рідною мовою Біблію. Перекладає ритмічним вядком, поетичним глаголом, за що в 1940 році йому присвоюють звання професора Манітобського університету. Дещо раніше за цей переклад університет міста Брно (Чехословаччина) надав йому звання доктора філології.

Іван Огієнко був набожною людиною. Другу світову війну він зустрів у Польщі як єпископ Холмський і Підляський. Сприяв своїм землякам-військовополоненим у визволенні з концтаборів, але Бруслив обминав навіть тоді, коли вертав з Києва, хоч це по дорозі.

На схилі літ, особливо після смерті дружини, лише церква вертала йому рідний прихисток. Помер 19 лютого 1991 рік і похований у чужині, канадській землі, яка так і не стала йому рідною.

Українському народові годилося б уявити його пам'ять. Навесне, саме з цією метою в Житомирі і Києві створено ювілейні комісії?

— Напередодні святого Водохреща відбулися урочистості на честь ювіляра в Бруслові, Житомирі, Кам'янці-Подільському, Львові та інших містах України. З лютото в театрі імені Івана Франка, в Києві, відбудеться вечір пам'яті Івана Огієнка. У Бруслові на місці батьківської хати, де народився вчений, встановлено пам'ятний знак. Ім'я Огієнка увічнено в назвах вулиць, порушено клопотання про присвоєння його імені Житомирському культурно-освітньому училищу. Видавництва України наразі починають викладати до своїх тематичних планів багаточисленні твори ди-вожливих людей.

— Як думки, міркування Івана Огієнка, на вашу думку, нині найактуальніші?

— У його слова, як в та старовинних манускриптів — джерел людської мудрості, впродовж кількох поколінь вчитувалися каші одноплем'яні за кордоном. Навесне, настав час і нам прислу-

Блаженніший митрополит Іларіон (в миру Іван Огієнко).

хатися до його одкровення: «Україна — не тюрма народів, а колиська культур; погляньте, які сильні пагони російської, польської, єврейської літератур і мистецтв зросли тут!»; «Шукаймо історичний ґрунт для вивчення рідкої мови»; «Піднесемо культурно і освітньо наші села, то й усі піднімемося»; «Український народ по вірі може бути ким він хоче, але він завжди повинен залишатися українським народом».

Нескінченно довга «черга» повернення пророків на свою Батьківщину. Іван Огієнко мав би бути в ній одним з перших, в одному ряду з Михайлом Грушевським, Борисом Грінченком, і зрозуміло, не лише тому, що стояв з ними по одну сторону «барикад» національно-визвольних змагань.

Вела розмову
Катерина КІНДРАСЬ.

ТЬ» ПЕРЕЇЗДЖАЄ ДО КИЄВА

нового життя українців тридцять років. Зрештою, попу- серед українсь- ували, але й тут, ігенції, хоч нині і «націоналістич- яка нелегально навіть тією кучою жимому. Власне, з Тарасом ГУНЧА-

був суто кнівсь- м, а столичним, зеркало цілий

но, розширять- торів часопису? де залучили авто- ох країн, шукає- своїх представ- агато людей зго- співпраці з на- ші, і в Німеччи- -Словаччині... В австралії вже да- овіх представни- що в Києві, ми- вний рівень мали досі.

друкувати ана- ті про політику жав, аважало вам ро- ше?

о достатніх люд- в. А в Україні- ей, які, сподіва- співпрацювати мо іадію, що і- дерховної Ради- дуть час, щоб- частину журна- ім також треба- еться у світі.

ред редакції до- ь, не варто оці- значно. Є багато- ле не обходить- і без від'ємних

— Це не переїзд редакції з Америки в Україну, бо підставою редакції — це нова редакція, кнівська. А ми в Америці — просто співучасники. По суті, буде дві редакції. Як і два головні редактори: Іван Дзюба і я.

— Дві редакції, розділені океаном, як дає крила од- ного українського птаха.

— Щось подібне. Правда, більшість редакторів журналу — це кияни: Микола Рибчук, Вадим Скурятівський, Володимир Рубан. А в Америці — Лариса Ониськевич, Богдан Певний. Але ми будемо робити журнал спільно, і, сподіваюся, це нам добре вдасться. Правда, постане проблема комунікацій. Та ми постарамось її розв'язати.

— А які інші проблемні постали у зв'язку з реорганізацією роботи часопису?

— Хіба що з папером. Знайшли й приміщення, яке нас поки що влаштовує. Хоч вигідніше нам не завадить і ми його шукатимемо. Не маємо проблем і з друком.

— Як це не парадоксально, але «антиріднянський» часопис друкується у видавничстві «Радянська Україна», яке ще донедавна належало ЦК КПУ.

— Спраді, хто міг ще учора про таке подумати? — Одним із стереотипів комуністичної пропаганди була теза, що «Сучасність» утримується коштом ЦРУ.

То що, після розвалу більшовицької імперії це розвіду- вальне відомство припини- ло вас «фінансувати»?

— Яких тільки собак на нас не вишали. Але нехай те зостанеться на їхній со-

вісті. Ми маємо своїх перед- платників як в Україні, так і за кордоном. Я переконаний, що з часом «Сучасність» займе гідне місце в долі кожного інтелектуала, який живе в Україні.

— Наскільки я можу судити зі знайомства з вичинним часописом, «Сучасність» ро- рахована передусім на ел- тарного читача.

— Не зовсім так. Знаєте, я не люблю слова «еліта», бо та елітарність неодмінно веде до недемократичного су- спільства. Ось інтелігенція — інша річ. Це, як на мене, рівень професіональності і рівень зацікавлення пробле- мами, і не обов'язково мати вичну освіту, щоб бути інте- лєгентом.

Ми маємо надію на широ- кого читача і будемо пра- цювати в цьому напрямку. Ось і в першому числі дру- кується моя розмова з Л. Кравчуком, записана ще в жовтні минулого року. Я передбачив його перемогу на виборах і поставив запитан- ня, що стосується тих зав- дань, які постануть перед Президентом України. То цікаво прочитати, що думав Леонід Макарович ще в жо- втні.

Як і діалог з відомим ана- літиком Збігневом Бжезін- ським, з політиком, який не- редбачив розвал комуністи- чної партії. Є, безперечно, й інші цікаві матеріали.

— Ви, мабуть, не будете заперечувати, що старі і поступово відходять украї- нські емігранти, яка останні- ми десятиліттями не мала та- ких сильних притоків, як, скажімо, польська чи росій- ська. Отже, зменшувалася і

чисельність передплатників «Сучасності».

— Очевидно, це правда. Бо молодша генерація чнає здебільшого тільки ан- глійською мовою. Зменши- лось не тільки число наших передплатників, а й авторів з української діаспори. Зна- жак на і наше рішення пер- ти в нині «Сучас- ності» в Київ було доціль- ним.

Нагадаю, що відтепер наш журнал є спільним виданням РАУ (Республіканської асо- ціації українознавців) і ви- давництва «Сучасність». А значить, і наша праця буде продовжуватися за нових об- ставин.

— Однак ці обставини, по- при всі відради для нас змі- ни, не такі вже й сприятливі. Падають тиражі літератур- но-мистецьких «товстих» жу- рналів, з'являються і в Ки- ай, і в областях нові видання.

— І їх, мабуть, більше ніж треба, але це природне явище. Бо нарешті відкри- то двері, і в них увиходять кожен, хто хоче.

— Чи не думаєте збіль- шувати обсяг часопису?

— Та ми вже це зробили. З першого числа цього ро- ку. Бо є нова тематика, яку хочемо додати до палітри журналу: і українське жит- тя тут, в Україні, повнокро- аніше, ніж за її межами. Ді- аспора має свої особливості, певні обмеження, і коли ми прагнемо поєднати під обла- дками «Сучасності» діас- пору, Україну й світові про- блеми, то обсяг журналу, заісно, має бути більший.

Розмову вів
Володимир
КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Прем'єра

«ГОЛА ДУША» У ДРОГОБИЧІ

Ще зовсім недавно ми з цікавістю стежили за публікацією у «Молоді України» нової пові- сті українського прозаї- на Павла Загребельного. І ось герої «Голої душі» очили на сцені Львівсь- кого обласного музично- драматичного театру імені Юрія Дрогобича, що працює у місті Дро- гобичі. Інсценізацію здійснили головний ре- жисер цього колективу Ярослав Бабій і терно- льський літератор Бо- дан Мельничук. Це вже друга спільна робота творчого «тандему» — аесною минулого року а тому ж театрі відбула- сь прем'єра їх сценічної версії донедавна заборо- неної тетралогії Бо- дана Лепкого про геть- мана Івана Мазеу.

У новому спектаклі, де виразними саркастич- ними мазками показано деградацію людської особистості під впливом компартійної монополії на істину, зайняли усі провідні актори колекти- ву. Та, мабуть, найбільш опортунітний і найбільш адалний образ створила на сцені заслужана ар- тистка України Алла Шкандина, яка грає роль головної героїні Клео- патри Січкарь.

Роман ВАТРИЧ.

НА ЗЛАМІ епох завжди з'являються колоритні постаті, котрі претендують на унікальність історії. Що лишилося тих, які увійшли в історію? З більшого — одіозні спогади. Залишить по собі пам'ять і Ана- торій Кашпировський, котрий дав зрозуміти, що парадигма сучасної психотерапії — розсипається під тиском нових фактів, а це чогось варте.

Отже я пішла на сеанс Кашпировського з ширим прагненням слухати, що каже цей популярний психотерапевт своїм шанувальникам тепер, коли втомлені і зне- ражені люди особливо потребують підтримки. Початок був цікавий. 9.1.1992 року о 14 годині куми з'явився на естраді, де на кві- чекаві стіл з букетом квітів, а в кі- ці величезного залу Палацу спо- ту, і тим поставив у незручне спо- новиче спринтників, котрі сні- мачі захопили перші ряди. Оціни- ши дотепність Анатолія Мнхай- вича, і приготувалася до бесіди н- лежного рівня. Та де! На аудиторію обрушився потік височайшого го- ву на «дурнів», які вважають, і- лише через гіпнозичний сон мож- вливати на людську психіку, журналістів, які замість слави- Анатолія Кашпировського, пиш- таке, що «хочеться піти до редакції й посмутувати автора».

— І треба посмутувати! — з- рескнула якась дама.

Та нащо ж так, Анатолію Мнх- ловичу? Ви ж, якщо вам вірити, істе, спите, гімнастику робите, в цей час під впливом ваших ан- мінувань з яким-небудь лосаиди- лесцем та-а-ке відбувається!.. І- аке ж ви не можете розправитися своїм лиходійним способом ви- канішим, аніж батіг? Самі ж ка- те: настане час, і ви неодмін- «замордуєте» і того, хто не дає в- виступати по телебаченню, і то-

НА КО

невідомого, хто розбив скло вашої машини. То, може, й журналіст- складете честь? Сподіваюся, не прийдете з ломакою до авто- цієї статті й не наймете для не- убивцю? Погодьтеся, якось во- погано поєднується з надприрод- ми силами, які ви уособлюєте. Не- ще викличте мене на космічну д- ель! У вашому розпорядженні біополі, лептони, полтергейсти, усе інше унікальне, чим ви во- дієте, в моєму — скромне пер- конання, що кінче певного рів- інтелігентності не має права оп- катися ніхто й ні за яких обстав- і взагалі треба ж думати, з ч- виходили на більш як двотисяч- аудиторію... Не робити ж пред- том виступу власні марнослави- та злостивість! Чи вам захопило- проїлюструвати слова Ісуса Хри- про те, що неадекватно знахідка- завоювати цілий світ, а вт- тити власну душу? Та- справді, чому ви не страж- ете від того, що ваші кроки- закордонах не відлучують у наш- пресі? Невже це так принципо- для людщини вашого життєвого- піху?

Тим більше, що зал повний. І- змушує людей іти сюди? Ниття- розчарування? Одвічне прагнен- видовищ? Певною мірою — та- але ж чимало хто вірить, що са- перебування в біополі Кашпі- ського зробить з їхнім організм- те, що неспроможна зробити о- оціна медицина. У тому їх запі- ние сам Анатолій Мнхайлович. «Якщо у вас усе дозріло, то й- рез тисячу років до іншої план- діде сигнал, і ви позбудетеся т- тараків». Що ж, через тисячу р- ків, ще й на іншій планеті — ж- же бути, чого ж: за такий час, казав Ходжа Насреддін, або шах- мре, або ішак здохне. Але ж пр- сутні в залі сподіваються, що л- ао: наздожене їх раніше і все-та- на Землі. Та ось проблема: на- коли кризь тнх, хто слухає Каш- ровського, справді проходять як- невідомі флюїди, то як вони і- значаються на їх здоров'я, якщо- промінуються такою злостивою л- динною? Нащо ж ви, Анатолію М- хайловичу, під поганий настр-

НА ЗЛАМІ епох завжди з'являються колоритні постаті, котрі претягують на унікальні можливості. Що лишилося по тит, які увійшли в історію? Здебільшого одинокі сподоби. Залишити по собі пам'ять і Анатолій Кашипровський, котрий дав зрозуміти, що парадигма сучасної науки тріснула і розсипалася в ґрунті ком мових фактів, а це часом та варте.

Отож я пішла на сеанс Кашипровського з дивним прагненням поспіяти, що саме цей популярний психотерапевт своїм шанувальникам тепер, коли втомлені і знаєрені люди особливо потребують підтримки. Початок був цікавий: 9.1.1992 року о 14 години кунур з'явився не на естраді, де на нього чекав стіл з букетом квіток, а в кінці величезного залу Палацу спорту, і тим поставив у невідомі та новачки спритників, котрі сілимиць захопили перші ряди. Оцінили деталісти: Анатолія Михайловича, а пригтовувався до бесід на належного рівня. Та дель На аудиторію обурювали попити асоціального гніву на «дурниці», які вважали, що лише через гіпнозичний сон можна вливати на людську психіку, і журналісти, які замість славети Анатолія Кашипровського, пишуть таке, що «хочется піти до редакції й посумувати автора».

— Треба посумувати! — звернувся я до нього. Та що ж так, Анатолію Михайловичу? Ви ж, якщо нам вірити, їсте, спите, гімнастику робите, а о цей час під впливом ашних випромінювань у киші відбуваються чудеса. Не вже ж ви не можете розправитися зі своїми людськими способами вишуканими, аніж баті? Самі ж кажете: настане час, і ви неодмінно «замордуєте» і того, хто не дає вам виступати по телебаченню, і того,

ризикуюте своїми шанувальниками.

Випади на адресу тит, хто не складає належне його геніальності, Анатолій Кашипровський поспіє до розповідям, про власні успіхи. Та які? В сурдині, наприклад, усього за кілька днів у одинокій дитині відросла нога, раніше закопана, а в Щенці у чоловіка відновилося... ампутована нога. «А чому б і ні? — півдоту теоретичну базу творець сенсаций. — Відростає ж у тритона хвіст!». У тритона відрасте, але американський учень Рейсман у десятні покоління мішній відрубав за «п'яту точку» — і хоч би що. Якщо черв'як розрубають навпіл, то стане два черв'яки, а з куркою чи свинкою

та татомілідації! про це свідчить практика шаманів, котрі наказують протилежній людині вжити значущий час. І вона амірапа. У сімдесяті роках мені довелося брати участь у психологічних іграх з великою кількістю талановитих гіпнозистів. Неомінені можливості ітгучання в чужу психіку (якщо людина піддається) викликали мене. Тенна, що ніхто не має права порушувати від надродження даровано кожному свободу волі. А наші чудотворці нагадували, зборили в залі або на стадіоні тисячі людей, змушували в потрібному напрямку їхні життєві процеси, всліпу давати імпульси, дивили у кожному організмі мовне спираювати інакше.

— Гіло!

ВИКЛУЧТЕ МЕНЕ

Чи має талант право на аморальність? Це запитання з ряду риторичних. Проте коли талант має будь-яке відношення до здоров'я людей, на нього треба давати відповідь.

КАК ПОСЛАТИ ДУШЕЛІ!

невідомо, що зробив собі ашній магічний. То може, й журналістам складатиме честь? Сподіваюся, не приїде до лозомово і автора цієї статті й не наймете для неї убийцю? Подогодися, якщо воно погано посидіти за надприродними силами, які уособлює Край, яке викликає мене на космічну дуэль у вашому розпорядженні — боляче, леготни, полтергейсти й усе інше уявляють собі в дитинстві, в мому — скромне переконання, що ніяке певного рівня інтелігентності не має права опуститися ніхто й ні як у публіку. І взагалі треба ж думати, з чим виходили на бійш як двохтисяч аудиторію. Не робити ж предметом виступу власні марнославство та злостісність! Як вам заохотилося проілюструвати слова Ісуса Христа про те, що невелика то знахідка — завоювати цілий світ, а втрачати власну душу? Та я справді, чому ви страждати від того, що ваші кроки по ашторонах не відносять у наші часи пресі? Невже це так прищиплює для людини вашого життєвого успіху?

Тим більше, що зад повний. Що змушує людей йти додні? Ниттєвсь розчування? Однезначне питання відповісти! Певною мірою — так, але ж чимало хто вірить, що саме перебування в біологічній Кашипровського з'являється з їхнім організмом, що неспроможна зробити офіційна медицина. У тому їх заперечення сам. Анатолій Михайлович: «Якщо у вас все дозріло, то й через тисячу років до іншої планети йдіте сигналі, і ви побудуєте тараканів». Що ж, через тисячу років, чи я на іншій планеті — мові, чуття, чомо ж за такий час, як казав Ходжі Насредін, аби що не стало, або ішак здохне. Але ж присутні в залі сподіваються, що диво надзвичайне й рапніше і встануть на сцені, та ось пробіжить наші колі кризь тит, що слухає Кашипровського, справді прохолодить якісь нещадні флюїди, то як вони поєднуються на сцені з його мовою, промінують такою злостіюмудрою? Нащо ж ми, Анатолію Михайловичу, під поганим настрій

цей «номер» уже не проходить. Проте я б запам'ятовував від радості, коли б побачив дозволу нечуваних перемог. У кращих, що їх ви, Анатолію Михайловичу, називає те, люди вже вийшли з тієї галаві, якої наші суспільство вважало. Мабути, знайшли б і в Ізраїлі спеціалісти, які сенсация з бій відрастання ноги запропокувалася б належним чином, зафіксували усе, що відбувалося, і вивчили б усіх технічних засобів. Зроблено це чи ні? Якщо ні, то ляйте ладані лікарів, а не журналістів, які хотіли довести до кінця перетворень і яких я добре розумію. Колісь, я близько зналася з авторкою найповільнішого свого часу методу лікування всіх хвороб — нарпучою безкорисною людинкою, що такою швидко, що врятувала людство від страждань. Сама читала сотні листів з подяками, і коли б побачила, що в Ізраїлі леними, що й хвороба минула, й волосся потемніло. Через кілька років я написала до них, що за величезні гроші, за величезні зусилля, й переконалася: поліпшення самопочуття виявлялося омаї людини — рах своє діло зробив. Ще раз хотіла злізти смерті авторку, як ходили інструменти з її методом по колишньому Радяському Союзу, потім все це забулося, бо життя йде не підтверджує.

Бесумінна заслуга Анатолія Михайловича перед наукою в тому, що він указав на «блуду пліму», запевнення якої відкидає неомінені можливості лікувати мовне сеанс нетрадиційного дилітера, і мовити, і... порокана таблетка, так зовні «плаще», якщо пацієнт має її за дієвості. В останній випадку в обстежуваних справді зникнуло сьє тит і нормалізується пульс: отже йдеться про глибокі зміни в організмі, не йде про «обчорювання», як вважають сучасні медики. Ми справді від природи наділені здатністю саморегуляції, на не працює тільки в останніх рипітніх і в певних складовості ДНК до нашого тіла, пі, що систему, можна підсилити або ж послабити, і нею грати роль у цьому відіграє фактор дозрівання волі. Та а нашому організмі, хай у заблюкованому стані, мабути, Ісусу й систе-

Авторитет наших «енергетичних суперменів» тримається на «гротях нитях»: гучних реклами й саморекламі; «іптеракції» — група супердівочників імітує трансовий стан; погрозам — «задавати енергетично у удару», «навести пристрасті», «саморегуляції хворобами» — останнє з лексиконом Кашипровського. Оце залукування духу небезпечне для вразливих, маринорних, схильних до сомнамбулізму. І якщо Анатолій Михайлович не дає «огтернувати уста» потерпілим від його таємничих дійств, то це ж ще не означає, що громадськість має те сприйняти за належне; сама чита ла адресовані рипітні редакційні листи людей з ознаками серйозних психічних та фізичних розладів, які наставляли після сеансів екстрасенсів, зокрема й Кашипровського. Скажете, не нічим не доведеним А боготворити вплив «масових психічностей» доведеним? Кусу на предмет хоч яка небудь статистика?

Телер у нас начебто рипок — оце рекламу роблять одверто, за гроші — з чим уже не думе й хваляться. Ось і одна з обласних газет, розіскиуючи можливості чергових суперінтелектуальних, запевнені, що своїх пацієнтів вони знадє «космічного клініки». Або б це не бажав туди потрапити? Хто в земних так незастігнито, а головне — бракує діла. Та саме тому, що над нашим життям забирає владу реклама, потрібні протиставити їй мінімум здоровий глузд на своїй планеті і в своєму часі ми користуємо певним законам. Не висторіє лос від кінногого за сльну гробілицю, не з'являється нічого нападіння і сиктерити, не забуваючи про омонічності справжнього науковця об'єктивність і допитливість.

Наталія ОКОЛІТЕНКО, письменниця.

Блакєннїший митрополит Іларіон (о мйру Іоан Огієнко).

хатися до його одкровен: «Україна — не тюрма народу, а коликса культур: поганьте, які сильні лагони російської, польської, єврейської літератури і мистецтва зросли тут!». «Шукаймо історичний ґрунт для вивчення рідної мови». «Піднесем культурно і освітню нашу селя, то й усі піднімося!». «Український народ по віри може бути нічим він хоче, але він завжди повинен залишатися українським народом».

Нескінченно досада «черга» повернення пророчому на свою Батьківщину, Іван Огієнко мав би бути а ній одним з перших в одному ряду з Михайлом Грушевським, Борисом Грінченком, І. зрозуміло, не лясне тому, що стоїть з ними по одну сторону «барикади» національно-визвольних змагань.

Вела розмову Катерина КИНАРЬСЬ.

Прем'єра

«ГОЛА ДУША» У ДРОГОБИЧІ

Ща зосім моданою за цінністю естетикми за публікацією у «Молоді України» нової повісті українського прозаїка Павла Загребельного, і ось творчі «голі душі» змивли на сцені Палацу мого обласного музично-драматичного театру Івані Юріє Дрогобичі, що працює у місті Дрогобичі. Інсценізацію здійснили головним режисер цього заповідного театру Баба і театральний літератор Богдан Мельничук. Ча вже друга спільна робота творчого «табору» ашному аматорному ансамблю ж тити в театрі відбулася прем'єра й сценічної версії доповіді забороненої театралогії Богдана Лепного про гетьмана Івана Мазепу.

У новому спектаклі, де виразним свистахлими мазепинським доведенням додеградації людської особистості під впливом компріментарної монополії на істину, зайняли усі провідні актори колективу. Та мабути, найбільш колоритний, найбільш адекватний образ створили на сцені заслужені артисти України Алла Шкодіна, яка грає роль головної героїні Клеопатри Січвар, Роман ВАТРИЧ.

Роман ВАТРИЧ.

ЗВА

передлатиниш

но, це правда, генерація чийого тільки англово. Зменшили чистоту напівів, а й авторів і діаспори. Знав мене рішення

що відтерев наш лінгвістичний білінкський асоціація) і ви Сучасність». А

обставини, по дні для нас зміне не сприйняли, ані літературч «хотівши» яку

іє не зробили, ісла цього роа тематика, яку

от до палитри ігралисїх митраї, повноірої, Діні особливості, і в своїм про

чати під оклаучасті» длас і в своїм про

ти блонув й Володирин ДЕМЕСЬКІН.

Пуп землі

ДО МОСКВИ
ЗА ДОПОМОГОЮ

Лист віце-прем'єру Росії Є. ГАЙДАРУ

Шановний поже-віце-прем'є-

ре!

Звертається до вас паресичний український підприємств, директор фірми «Укрентроф-ля», яка займається виготов-ленням домашніх напів. Засті-ся за цей лист мене вимусило катастрофічне становище, в я-вому з вашої ласки опинився моя фірма. Чому саме з вашої, хованськи німче, а яови тес по порядку.

Оу уна п'ятий рік моя фір-ма їде а вамергді розвитку вітчизняного підприємництва. Свідченням тому зокрема є те, що законів нас підтримало до прийняття Закону про підприємництва, а димж я стов банкротом — здержого до прийняття Закону про банкрот-ство.

Виною тієї скрути, що спіт-кає нас підприємство, є те економічні реформи, яким ми почали а Росії. Ні моє і до-му разі не кро митні нордо-ні а розріз старі еконо-мічні а замі. Сировиною, да-мучиною, борючі, користує-ся нашою місцевію.

Кам'янем, об який, поламав колеса мій підприємницький рух, став закон про субсиді-я літків. Коли я уявляю значне надаткова законодавство Росії, то спомінає за голову, бо зро-зумію, що тут мої фірмі і-грещ.

Бо ж сирзали, що ж то воно виводить. Маю то, що цім на сировину знітили ціни го-ноєм і майже нитим пошитою тевтер там, майже зробили з чистого золота. Маю то, що одини стенок сиргодин їде за таву ціну, як цілий завод асра. До того ж, зарплату робіт-никам треба піднявувати, щоб вони кон їмош іди-набувд тли. І тавер до асого цього таву-а треба додати ще двадцять вісім відсотків податку на добування вартісті я ніж не могу зєти-ти ани, що то за вартісті і то її добування, моги собі-вартісті наших напів сиргоди-ні і так перавещу сиргулявну-му японського мотоперфо-на не понемгу перебудови.

Оу і впринше а згоряти ви-робничтво. Бо продалем за тавом ціною пилотів сиргоди-ні просто небезпечно для жит-тя. «Віденний споживач», що за робочу зміну інші заробляв кі-ло, що не буттербро з маслом, може златити революційні три-дцять п'яцять і просто розорити мені гошову, яка й так розпорошувалася від проблем. Тим більш ший, що вийшли з зарплати директорів підприєм-ства не стане й на якийсьмо-т; нахронування на фонд за-рплати пенсії, а відносно ва-жким знаменям становлять на відсотків відсотків, анос невідмінний поведат з доповіді громадам не дають можливос-ті одержати заробіток. Шо-права, й заробити а такий си-туції бодься, що небувд на-вряд жодя жасксь.

Враховуючи вищесказане, як один документ — Закон про

оподаткування доводи підприєм-ства — здається надоречним мавтом. Бо погінхило було б надати його Законом про опо-даткування розподілі підприєм-ств.

Словом, фірмі моїй кришка. І чмать той криемий факт, що нитрофлі, котрі ми вироб-ляли, не шотні, не потрапили до списку товарів, на які встано-влено акцизи, аке навард чм зможе кон чмимось зарадити. Вітше лінше те, що асі ці подат-ки, згідно з ашим задумом, підуть на допомогу безробіт-ним, яким я і спіробітникам моєї підприємства становю не сьогодні-завтра. Хона тітє чм, відчужо, тимчасово: чмма-ло моїх колес підприємств опини-ся в такому ж самому ста-нові, ні і. Нахронується підприємства запитання: коли ас-законівне зупиняться і асі ста-новлять безробітним, з кого брати податок на допомо-гу усім нам?

А тевор — по суч. Шанов-ний пане російський віце-прем'єр! Проведено а вамергді по-ступу ціном законодавчої аде-мучації: а ному чм я, українсь-кий підприємств, звернувся за цією вамою привагдою до вас? Чому, скільки, не до саво-го українського уряду: моваке, ми незалежне державо і свої проблеми маємо вирішувати нашою а подібного роду пита-нням адекусати не вам, а рідному Кабінету міністрів?

Посію, якщо провалює-ть нашу економіку пошитою незалежне переконатися: змьстити то, щоб виробити аніску економічну стратегію, змьст па-лат економічних реформ наш уряд зпоміччю у вас, савто у російського уряду. Усе зпола-не в тогшій — і підприємств, і економічної концепції і навіть стини податку. Саві на-ом, хіба що нитим, та і ті аніс анісуса вверств Росія.

І нити у нас в урядових ко-лах не маємо а змьстити, чому саме в Україні надоток на до-бування вартісті становить двадцять вісім відсотків, а не, як упринром, двадцять шість відсотків, у відношенні ма-тематично української еконо-мічної реформи лише змьстували нитими і мотре живим в Москві.

А коли так, то мимоволі за-дуться сімдесятитри українсь-кі народне традиції: шукати у Москві істину в остан-ній інстанції. Тому і звертаюся я саме до вас, шановний ро-сійський віце-прем'єр! І від імені усієї української підпри-ємничої братії укринської по-шито: будь насне, змьстте надол-ки. Хона прохрощімо й а тин-ки не зробите аи, аніж та і у нас, в Україні. А отже ми, підприємств незалежної держави, ставе негше дикати і кричати.

З повагою, Микита Пидма-стрий.

Перекладає
Тимофій ПРОКОПЕНКО.

АЛЬТЕРНАТИВНІ ДУМКИ

- Іронія долі: зовсім недавно одні дотримувалися морального кодексу, а інші дібали про матеріальні статки. Тепер перші потерпають матеріально, а другі — морально відолосні.
- Предира прорубали «якіно» в Європу, щоб дивитися, як там живуть, і вичити. Нападків теж зазнають у це «якіно» моє, щос пошито.
- Докладніш Віне я маленькі безробітні.
- Пани, пани... Ний той пан, що часто задить до Польщі!

Андрія КОЦЮВІНСЬКИЙ.

Дніпропетровська область.

Пародія

НІ ОДВТУ,
НІ ПРИВТУ

Я пишу тобі листе
На киштановій листі.
Легко вітроп'євсти...
Тільки жодного листа
Не прівів до тебе досі.
Михайло КАЗИМІР.
З вібра «Листопадний лист».

Що не дає... то новине:
Замили нити без ваи.
А тевор од кованан
Одвратом нити.
Бо папір таву мшавоту,
Чим чмуть акавотаті,
І сидуку я, моє тевтер,
Без ваи а без паперу.
Том пишу тобі нити
На киштановій листі.
Недоті і недосава —
Все листи твої пошав.
Хона нитиштво лавити:
«Замови і не конвартити»
і тому мий нити
Послав листи за вітром.
Ний вистору тан гіршо:
Риши нити не в нитиру,
І заллишся з а новом.
Он яє підступіти аніс:
Листопадний поштар
Всі нити пошав у жар.
Почуту мий згорині
Я ід небом гоубим,
Бо тебе і забути.

Але задроті асі нити:
Заводили на конварті.
Володимир СЕМЕНО.
Подлава.

АПЕЧАТКИ

Лібералізація ціл.
Спожирчачі інтереси.
Конвентний асорт.
Істеричний Глаз.
Прототипові ярмилки.
Віршовий мхлээр.
Превентивізація.
Сенсуальне-демарет.
Протипене людина.

Віталія ВУЛАВКО.

Жарт номера

Гасло часу: від ко-
ного — по здібості,
кожному — по 200 ну-
пунків!

Відіал гасел «Ку-
реня»

Мал. Сергія ФЕДЬКА.

ПАТЯКАНИНА

Ний народ найчужиний, на-
вентризований. Отим і я, ї-
дучи електроніку, виную, чм-
сласюмо на аск анімадок. А
наварути таве натжавоту, та-
кий.

— Та чм... нитий мій сусід
самоого супутника... Євхїцин
в Ульяновську на анімазові змь-
червене і гамселе і а по-
шав анику нового підлітків
ТУ-204. У анік протесту а-
ти херзедоу Чорноморського
фронті до України.

— Бреший! Он сказав тої
таву дуриню! І сам бачи кон
телевізору, як Борис Микола-
йович анікує у мікрофон,
стотич на ристування! «Росій-
ський Чорноморський фронт»
бує, є і буде!-а Червоним
носьм геню на ООН-ісських
стітінцях у Нью-Йорку Мінита
Сергієвич Корчусов. Протес-
тава у тавій сиргоді про-
ти поліліалізму на нитиві.

— Кмуть, Микита Сергіє-
вич, дуже полюбляю той...
То му і Кузінку мав частоту-
то згадує на самому високо-
му офіційному рієні.

— На що ти наткаєш, у
Євхїцина шотого разу нове ані-
Б, в Ульяновську з отим діном
давно вже сугуно, що тоби
не Авариня...

— Тош чм більш дмано —
адме оти снова Президента не
всі ст відсотків означать,
що Росія та російська імперія
у російній Бориса Миколає-
вича асотною одже я тек...
— Чм не завадато таке
для твєрзоті заявн державно-
го дієа ситового ринку? До-
речі, ячю аме згадали Аме-
рику, і то й нам, браттам-сно-
в'якам, тавом не завадло б
запросити Президента Росії і
новизнат дорозгого гостеві на-
хрєвєні Київ з анісот нитиш-
ного нитишного.

У Нью-Йорку
Бончюти облігаті статусу Саво-
боді, одне з чудес сиргоді, і бм
у завазі від побаченого. Я-
ки він аніс я наш нитишк
статую облігаті на вербальоті,
то ще одне чудо ситі пошине

бі — вемзичну чергу біла
автомобілів на вулиці Неволі-
ницькій. Може, їм за значною,
аже анімадує Ніжнєго-
родський мототур, шотуне сав-
тї нефростомельнички, ані з
коміям їмше сирдичні
затягує зашморк неботого-
ду на шні мототур незалеж-
ної України.

Мабуть, ти маєш рязію —
ако їм ітє граві отим кри-
самі Я б їх дном віддав Росії,
їтків за однієї умови —
разом з російською підбаві-
зацією ціл. А от нитиш нитиш-
ний — усіх змьбав біл на Укра-
їну. Нитиш, ані камуть, нашу
не знісучо...

— А оже аме дасуєні Наше
чмювнотію нитиш чм вче ні-
кому не віддась. Воно так
здрєділо коню бмзичною сав-
заною, з тавим змьзватим змь-
засло нитишми ціл, що, ма-
бути, смоче у нитишнїм ре-
лієм за ваннкого брата. Та і
роботничий народ оном, нит-
ако, до себе не мустить.

— А маж...
— За чм жинєшусі?

— Не за чм, а за нити —
себе і асіс мше дмше ані-
мако. Мн — мьбрани, нитиш-
ні — на одні біл барикаді, а
нова буржуазія, що не-банди-
ськи обібрає а дмшувати нас,
— на другий. Тевтерчм все
знову спочатку: насавоа бо-
ротьба, нитишнї, братовиш-
нї. Чм довго шотурі Маріє-
ського нитиш чмвноті і ані-
глати, то ти, наш нитиш Во-
лодимир їтнї!

— Я... озаває анішніс чм-
чм... а Володимир їтнї,
конвентер.

Ісправді, його та і знави,
навіш насхотро нитиш. А от
мі баначуї сусідні нитишні
наказати не змутьли. Оштрафу-
вав та Володимир їтнї і від-
отіт ітнї аніс аніс. Та і
про що говорити! Так, пуге-
те — нитишнї...

Юрія БОЛЬШАК.

«Курінформ» повідомляє

ВАМ, ЕРУДИТИ

Чм, нитиш, виробничтво
наварено грошей становлен-
ня не в митишних карбован-
ці, а в тисках тонн!

ОГОЛОШЕННЯ

Розшукує майстр-закрійник
здатного розпоріти шкуру
важкого, нитишнї шубу, уні-
ти, шмату та рукавичі.
Велика добр агодований,
спойний, живе у селі...

СПІРАКІСНА ТЕОРІЯ ДАРВІНА

Ученє Кемльнської шотни
В. Пухній зробив анісмом, що
ного сусідів Б. Вулич, ані асі,
похороні від мави, ає ста-
лося це бігнот нитиш...

Приймає
Сергія ВУГАЯ.
Мал. Леоніда КОРЯКА.

VECOBA * TRUST
«ВЕКОБА-ТРАСТ»

ФІРМА «ВЕКОБА-ТРАСТ» —

офіційний розповсюджувач акцій страхової
акціонерної компанії «ОМЕТА Інстер».

РАЗОМ ЗІ СТРАХОВОЮ АКЦІОНЕРНОЮ КОМПАНІЄЮ «ОМЕТА ІНСТЕР» У ХХІ СТОРІЧЧЯ!

Страхова акціонерна компанія «ОМЕТА Інстер» —
засновник ринку страхових послуг на Україні —
оголошує про початок розповсюдження своїх простих
іменних акцій для громадян та організацій!
Страхова акціонерна компанія «ОМЕТА Інстер» це:

— універсальне і спеціалізоване страхування в усіх випадках, пов'язаних з ризиками підприємницької діяльності підприємств будь-якої форми власності;

— нові види страхування;
— базисне перевення активів над розміром статистичного фонду аж у перший рік діяльності та представництва у найбільших містах України;
— ефективна антиінфляційна політика, що надійно захищає страхові поліси та вкладення в «Омету Інстер» від обесцешення;

— бездоганна репутація і міцне становище на ринку страхових послуг.
Розширюючи свої позиції на ринку, який формується, «ОМЕТА Інстер» оголошує відкриття перед-

плату на свої акції для юридичних осіб та громадян. Номінальна вартість простої іменної акції — 10 000 карбованців.

Статутний фонд компанії сто мільйонів карбованців.

Поспішайте придбати акції страхової акціонерної компанії «ОМЕТА Інстер», що надійно захищають ваші кошти від інфляції та надають можливість брати участь у прибутках страхової акціонерної компанії «ОМЕТА Інстер».

Гарантії страхової акціонерної компанії з бездоганною репутацією — що може бути більш надійним! Розповсюдження акцій страхової акціонерної компанії «ОМЕТА Інстер» здійснює фірма «ВЕКОБА-ТРАСТ».

ЗАЯВКА

Прошу зарезервувати за мною акції страхової компанії «ОМЕТА Інстер» у кількості _____ штук.
Про себе повідомляю:

Прізвище, ім'я, по батькові _____

Організація (для юридичних осіб) _____

Адреса _____

Паспорт (тільки для громадян) серія _____ № _____

Сплатена сума: _____ крб. _____ (дата) _____

_____ місто

(найменування банку, поштового відділу)

Тип платіжного документа № _____

Гарантію(мою) доплату у сумі 6325 крб. до ланцю курсової вартості акцій страхової акціонерної компанії «ОМЕТА Інстер», яка складає 12325 крб., до 15 березня 1992 року.

Підпис _____

Акції страхової компанії «ОМЕТА Інстер» можна придбати тільки на попередній запит. Дякую, щоб передплатити акції страхової компанії «ОМЕТА Інстер», Вам необхідно:
1. Переказати гроші у обсязі 6000 карбованців за кожною простою іменною акцією на р/р фірми «ВЕКОБА-ТРАСТ» № 700161718.

Академія Наук Литви
Предрилітне «ВІТАС»
Інститут Математики та інформатики
Учбовий центр

ПРИГЛАШАЄМ УЧИТЬСЯ роботе на персональних комп'ютерах типа IBM PC/XT, PCAT.

- Предлагаем курсы:
1. Пользовательские системы:
MS WORD 5.0, dBASE IV, FoxPro, SUPERCALC 5.0, локальная сеть Novell NetWare, статистическая обработка данных STATGRAPH (каждая по 40 час);
САПР AutoCAD, издательская система Ventura Publisher (каждая по 80 час).
 2. Системы программирования:
Basic, Turbo Pascal 6.0, Microsoft C 6.0, Fortran (каждая по 80 час).
 3. Курсы для системных программистов
(OS MS DOS, язык Assembler, прерывания DOS и BIOS) (120 час).
 4. Курсы для прикладных программистов
(OS MS DOS, программирование в среде СУБД FOXPRO, SUPERCALC 5.0) (160 час).
- Слушатели обеспечиваются методическим материалом и гостиницей.
Есть возможность приобрести документацию на русском языке.

Справки по телефону в Вильнюсе: 80122
63-36-31, 66-07-77, в Киеве 553-93-50.
Наш адрес: 232009, ЛИТВА, Вильнюс, ул. Комарского 35а Дом Компьютеров.

На відпочинок—до Америки!

Заможним людям пропонуємо тимчасово поїзду до США (Каліфорнія) у першій половині квітня. Вам видадуть візові дозволитимуться з життям та бізнесом США. Вартість, включаючи квитки та паспорт, — 250 тисяч карбованців. Контактний телефон у Києві: (044)229-04-88.

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради України

Головний редактор
Сергій ПРАВДЕНКО

Редиспетер:

Анатолій ГОРЛОВ
заступник головного редактора

Олександр БІЛИК
заступник головного редактора

Олександр ЕМЕЛЬЯНОВ
зам.кореспондент
АН України

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ
оглядач, завідувач відділом культури

Леонід САМОЙЛЕНКО
заступник головного редактора

Борис СИДОРЕНКО
заступник головного редактора

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ
редактор відділу кореспондентської мережі

Віталій СУДДА
адміністративний секретар

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Засновник — Верховна Рада України.

Адреса редакції: 252047
Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОННИ:
Для редакції — 441-89-61

телефони — 224-73-54
Відділ реклами — 441-89-44

Бюлетень — 441-84-06

Реклажку розкладає рукописи, подані в першому примірному машинопису.

Редація не замикає подані позиції авторів публікацій.

Записано за собою право експлуатувати логотип і використовувати матеріал.

Рукописи на повертаємо.

За точність викладених фактів не відповідає ніс автор.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Пересилання скарт у різні інстанції редакція не займається.

Заявляється, будь ласка, безпосередньо до відповідних органів влади.

Редиспетерів ціна на рік 19 крб. 80 коп.

Газета виходить з 3 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Віден 60955

Тираж 397.119.

Комітет друку видання «Радянська Україна»

252047, Київ 47, проспект Перемоги, 50.

Зам. 6314017.